

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ความสามารถของตนเอง การรับรู้ภาวะสุขภาพ และวิถีชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพของผู้ใส่ขาเทียม ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยนอกที่มารับการรักษาที่หน่วยกายอุปกรณ์ในโรงพยาบาลของรัฐบาล ที่มีบริการทำโรงงานผลิตขาเทียมในเขตกรุงเทพมหานคร 5 แห่ง คือ ศูนย์สิรินธรเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์แห่งชาติ โรงพยาบาลเลิดสิน โรงพยาบาลราชวิถี โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า และโรงพยาบาลทหารผ่านศึก จำนวน 150 คน โดยเก็บข้อมูลในช่วงตั้งแต่ 1 มิถุนายน ถึง 31 กรกฎาคม พ.ศ.2544 ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นลำดับดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ใส่ขาเทียม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการรับรู้ความสามารถของตนเองของผู้ใส่ขาเทียม

ส่วนที่ 3 ข้อมูลการรับรู้ภาวะสุขภาพของผู้ใส่ขาเทียม

ส่วนที่ 4 ข้อมูลวิถีชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพของผู้ใส่ขาเทียม

ส่วนที่ 5 ข้อมูลการรับรู้ความสามารถของตนเอง การรับรู้ภาวะสุขภาพ และวิถีชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพของผู้ใส่ขาเทียมจากแบบสัมภาษณ์

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ใส่ขาเทียม ดังตาราง 1-3

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของผู้ใส่ขาเทียม จำแนกตาม เพศ อายุ และระดับการศึกษา

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n = 150 คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	115	76.7
หญิง	35	23.3
อายุ		
16 – 25	22	14.7
26 – 35	49	32.7
36 – 45	35	23.3
46 – 55	23	15.3
56 ปีขึ้นไป	21	14.0
ระดับการศึกษา		
ไม่ได้เรียนหนังสือ	12	8.0
ประถมศึกษา	72	48.0
มัธยมศึกษา	39	26.0
ปวช., ปวส., อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	17	11.3
ปริญญาตรี หรือเทียบเท่าขึ้นไป	10	6.7

จากตาราง 1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย ร้อยละ 76.7 และเพศหญิง 23.3 มีอายุอยู่ในช่วง 26–35 ปีมากที่สุด (ร้อยละ 32.7) รองลงมามีอายุอยู่ในช่วง 36–45 ปี (ร้อยละ 23.3) มีระดับการศึกษาในระดับประถมศึกษา มากที่สุด (ร้อยละ 48.0) รองลงมาเป็นระดับมัธยมศึกษา (ร้อยละ 26.0)

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของผู้ใส่ขาเทียมจำแนกตามอาชีพก่อนใส่ขาเทียมและอาชีพปัจจุบัน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n=150 คน)	ร้อยละ
อาชีพก่อนใส่ขาเทียม		
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	18	12.0
รับจ้าง	72	48.0
ค้าขาย	13	8.7
เกษตรกรรม	17	11.3
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	13	8.7
อื่น ๆ เช่น นักศึกษา เย็บผ้า ช่างเสริมสวย	17	11.3
อาชีพปัจจุบัน		
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	53	35.3
รับจ้าง	41	27.3
ค้าขาย	16	10.7
เกษตรกรรม	14	9.3
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	9	6.0
อื่น ๆ เช่น นักศึกษา เย็บผ้า ช่างเสริมสวย	17	11.3

จากตาราง 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอาชีพก่อนใส่ขาเทียมคือรับจ้างมากที่สุด (ร้อยละ 48.0) รองลงมาคือไม่ได้ประกอบอาชีพ (ร้อยละ 12.0) มีอาชีพปัจจุบันคือ ไม่ได้ประกอบอาชีพมากที่สุด (ร้อยละ 35.3) รองลงมาคือรับจ้าง (ร้อยละ 27.3)

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของผู้ใส่ขาเทียม จำแนกตามสาเหตุของการสูญเสียขา
ระดับส่วนขาที่ถูกตัด และระยะเวลาที่ใส่ขาเทียมจนถึงปัจจุบัน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n = 150 คน)	ร้อยละ
สาเหตุของการสูญเสียขา		
อุบัติเหตุทางคมนาคม	85	56.7
อุบัติเหตุจากการทำงาน	26	17.3
อุบัติเหตุทั่วไป	39	26.0
ระดับส่วนขาที่ถูกตัด		
การตัดที่ระดับต้นขาหรือการตัดเหนือเข่า	50	33.3
การตัดที่ระดับหัวเข่า	17	11.3
การตัดที่ระดับใต้เข่าลงไป แต่ไม่ถึงข้อเท้า	72	48.0
การตัดที่ระดับข้อเท้า	11	7.3
ระยะเวลาที่ใส่ขาเทียมจนถึงปัจจุบัน		
0 – 1 ปี	28	18.7
1 – 3 ปี	35	23.3
3 – 5 ปี	18	12.0
มากกว่า 5 ปี	69	46.0

จากตาราง 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีสาเหตุของการสูญเสียขาจากอุบัติเหตุทางคมนาคมมากที่สุด (ร้อยละ 56.7) รองลงมาคืออุบัติเหตุทั่วไป (ร้อยละ 26.0) มีระดับส่วนขาที่ถูกตัดที่การตัดระดับใต้เข่าลงไปแต่ยังไม่ถึงข้อเท้ามากที่สุด (ร้อยละ 48.0) รองลงมาคือการตัดที่ระดับต้นขาหรือการตัดเหนือเข่า (ร้อยละ 33.3) และมีระยะเวลาที่ใส่ขาเทียมจนถึงปัจจุบันมากกว่า 5 ปีมากที่สุด (ร้อยละ 46.0) รองลงมาคือ 1-3 ปี (ร้อยละ 23.3)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการรับรู้ความสามารถของตนเองของผู้ใส่ขาเทียม ดังตาราง 4-8

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการรับรู้ความสามารถของตนเอง
ของผู้ใส่ขาเทียมจำแนกตามรายข้อ

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการรับรู้ ความสามารถของตนเอง
ความสำเร็จในการกระทำ	3.07	.53	สูง
1. เมื่อท่านทำสิ่งใดในครั้งแรกไม่สำเร็จท่านจะ ตั้งใจพยายามทำต่อไปจนกว่าจะสำเร็จ	3.10	.78	สูง
2. เมื่อท่านต้องการทำสิ่งใดท่านมั่นใจว่าท่าน สามารถกระทำได้	3.11	.71	สูง
3. เมื่อท่านตัดสินใจว่าท่านจะทำสิ่งใดท่านจะ ทำสิ่งนั้นทันทีไม่รอช้า	2.96	.80	สูง
4. ถ้าท่านทำสิ่งใดล้มเหลว จะทำให้ท่านมีความ ตั้งใจพยายามทำสิ่งนั้นมากขึ้น	2.90	.79	สูง
5. ผลของความสำเร็จจากการกระทำของท่าน เป็นสิ่งที่มีความ	3.27	.67	สูง

จากตาราง 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงสุดในรายข้อ
ในเรื่องผลของความสำเร็จจากการกระทำเป็นสิ่งที่มีความ ($\bar{X} = 3.27$, $SD = .67$) รองลงมาคือ
เมื่อผู้ใส่ขาเทียมต้องการทำสิ่งใดมีความมั่นใจว่าสามารถกระทำได้ ($\bar{X} = 3.11$, $SD = .71$)
ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่เมื่อทำสิ่งใดล้มเหลวจะทำให้มีความพยายามตั้งใจทำสิ่งนั้น
มากขึ้น ($\bar{X} = 2.90$, $SD = .79$)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการรับรู้ความสามารถของตนเอง
ของผู้ใช้ชาเขียวจำแนกตามรายชื่อ

รายการ	$\bar{X}$	SD	ระดับการรับรู้ ความสามารถของตนเอง
การได้เห็นประสบการณ์จากผู้อื่น	2.82	.67	สูง
1. ท่านพยายามที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ หากท่าน เห็นว่าสิ่งนั้นเคยมีผู้อื่นทำสำเร็จ	3.03	.84	สูง
2. ท่านหาอ่านบทความหรือหนังสือเกี่ยวกับการ การดูแลตนเองในเรื่องชาเขียวด้วยตัวท่านเอง	2.40	1.02	ปานกลาง
3. ท่านจะเข้ารับการอบรมความรู้เรื่องชาเขียว เมื่อได้รับบัตรเชิญ	2.77	.95	สูง
4. ท่านพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับ การดูแลตนเอง กับผู้ใช้ชาเขียวคนอื่น ๆ	2.80	.99	สูง
5. ท่านตั้งใจนำความรู้ที่ได้พบเห็นจากบุคลากร ทางการแพทย์ มาปฏิบัติกับตัวท่านเอง	3.08	.74	สูง

จากตาราง 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงสุดในรายชื่อ
ในเรื่องการตั้งใจนำความรู้ที่ได้พบเห็นจากบุคลากรทางการแพทย์มาปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.08$, $SD =$
.74) รองลงมาคือพยายามที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ หากเห็นว่าสิ่งนั้นเคยมีผู้อื่นทำสำเร็จ ($\bar{X} = 3.03$,
 $SD = .84$) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่การหาอ่านบทความหรือหนังสือเกี่ยวกับการดูแล
ตนเองในเรื่องชาเขียว ($\bar{X} = 2.40$, $SD = 1.02$)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการรับรู้ความสามารถของตนเอง
ของผู้ใช้ชาเขียวเป็นรายข้อ

รายการ	$\bar{X}$	SD	ระดับการรับรู้ ความสามารถของตนเอง
การชักจูงด้วยคำพูด	2.98	.48	สูง
1. ท่านเชื่อในข้อปฏิบัติในการดูแลตนเอง เรื่องการใช้ชาเขียว	3.18	.71	สูง
2. ท่านจะปฏิบัติตามคำแนะนำของแพทย์และ พยาบาลในการดูแลตนเองในการใช้ชาเขียว	3.21	.72	สูง
3. ท่านคิดว่าคำแนะนำของแพทย์และพยาบาล เป็นสิ่งที่ถูกต้อง	3.49	.90	สูง
4. ท่านปฏิบัติตามคำแนะนำของญาติที่ดูแล ท่านในเรื่องการใช้ชาเขียว	2.41	.91	ปานกลาง
5. คำแนะนำที่ท่านคิดว่าไม่ถูกต้องในการดูแล ชาเขียว ท่านไม่นำมาปฏิบัติ	2.57	1.02	สูง

จากตาราง 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงสุดในรายข้อ
เกี่ยวกับมีความคิดว่าคำแนะนำของแพทย์และพยาบาลเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ($\bar{X} = 3.49$, $SD = .90$)
รองลงมาคือจะปฏิบัติตามคำแนะนำของแพทย์และพยาบาลในการดูแลตนเองในการใช้
ชาเขียว ($\bar{X} = 3.21$, $SD = .72$) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การปฏิบัติตาม
คำแนะนำของญาติที่ดูแลในเรื่องการใช้ชาเขียว ($\bar{X} = 2.41$, $SD = .91$)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้ความสามารถของตนเอง
ของผู้ไข้ฯ เทียมจำแนกตามรายชื่อ

รายการ	$\bar{X}$	SD	ระดับการรับรู้ ความสามารถของตนเอง
การกระตุ้นทางอารมณ์	3.07	.46	สูง
1. ท่านไม่มีความกลัวในการปฏิบัติตามคำแนะนำของแพทย์และพยาบาล	3.35	1.01	สูง
2. ท่านมีความเชื่อในการกระทำ ตามคำแนะนำของบุคลากรทางการแพทย์	3.17	.71	สูง
3. สิ่งที่แพทย์และพยาบาลแนะนำให้ท่านทำ เป็นสิ่งสากลที่ทุกคนต้องกระทำ	3.03	.76	สูง
4. ท่านไม่รู้สึกรู้สีก่อนที่จะตัดสินใจในการดำรงชีวิตต่อไป	3.20	1.01	สูง
5. ท่านรู้สึกพอใจในสภาพร่างกายของท่านที่เป็นอยู่ขณะนี้	2.60	1.04	สูง

จากตาราง 7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงสุดในรายชื่อเกี่ยวกับการไม่มีความกลัวในการปฏิบัติตามคำแนะนำของแพทย์และพยาบาล ($\bar{X} = 3.35$, $SD = 1.01$) รองลงมาคือไม่รู้สึกรู้สีก่อนที่จะตัดสินใจในการดำรงชีวิตต่อไป ($\bar{X} = 3.20$, $SD = 1.01$) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่รู้สึกพอใจในสภาพร่างกายที่เป็นอยู่ขณะนี้ ($\bar{X} = 2.60$, $SD = 1.04$)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการรับรู้ความสามารถของตนเอง
ของผู้ใส่ขาเทียม เป็นรายด้านและโดยรวม

การรับรู้ความสามารถของตนเอง	$\bar{X}$	SD	ระดับการรับรู้ ความสามารถของตนเอง
ความสำเร็จในการกระทำ	3.07	.53	สูง
การได้เห็นประสบการณ์จากผู้อื่น	2.82	.67	สูง
การชักจูงด้วยคำพูด	2.98	.48	สูง
การกระตุ้นทางอารมณ์	3.07	.46	สูง
รวม	2.98	.39	สูง

จากตาราง 8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ความสามารถของตนเองโดยรวม มีค่าเฉลี่ย 2.98 ซึ่งอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละด้านพบว่าผู้ใส่ขาเทียม มีการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านความสำเร็จในการกระทำ ด้านการได้เห็นประสบการณ์จากผู้อื่น ด้านการชักจูงด้วยคำพูด และในด้านการกระตุ้นทางอารมณ์ มีค่าเฉลี่ย 3.07 2.82 2.98 และ 3.07 ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในระดับสูง

ส่วนที่ 3 การรับรู้ภาวะสุขภาพของผู้ใส่ขาเทียม ดังตาราง 9-12

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้ภาวะสุขภาพของผู้ใส่ขาเทียม
จำแนกตามรายชื่อ

รายการ	$\bar{X}$	SD	ระดับการรับรู้ ภาวะสุขภาพ
ด้านสมรรถภาพทางกาย	2.83	.70	สูง
1. ท่านสามารถเคลื่อนไหวร่างกายได้ เหมือนคนทั่วไป	2.79	.91	สูง
2. ท่านมีความตั้งใจในการทำงานและกิจกรรม อื่น ๆ ได้ด้วยตัวของท่านเอง	3.17	.78	สูง
3. ท่านสามารถออกกำลังกายได้ตามปกติ	2.49	1.01	ปานกลาง
4. ท่านสามารถป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้น กับตัวท่านได้	2.60	.90	สูง
5. ท่านสามารถเคลื่อนไหวข้อสะโพกที่ใช้ใน การใส่ขาเทียมได้	3.07	.73	สูง
ด้านสถานะภาพทางอารมณ์	2.66	.52	สูง
1. ท่านไม่มีความวิตกกังวลต่อการสูญเสียขา	2.37	.73	ปานกลาง
2. ท่านสามารถลดความวิตกกังวลในการ เจ็บป่วยครั้งนี้ได้	2.79	.87	สูง
3. ท่านสามารถจัดการกับความเครียดที่เกิดขึ้น จากการเจ็บป่วยครั้งนี้ได้	2.81	.82	สูง
4. ท่านไม่รู้สึกรำคาญ ขุ่นเคืองง่าย	2.67	1.07	สูง
5. ท่านรู้สึกไม่ท้อแท้ในชีวิตต่อการสูญเสียขา	2.66	.95	สูง

จากตาราง 9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ภาวะสุขภาพสูงสุดในการข้อเกี่ยวกับมีความ
ตั้งใจในการทำงานและกิจกรรมอื่น ๆ ได้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 3.17$, $SD = .78$) รองลงมาคือ
สามารถเคลื่อนไหวข้อสะโพกที่ใช้ในการใส่ขาเทียมได้ ($\bar{X} = 3.07$, $SD = .73$) ส่วนข้อที่มีคะแนน
เฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ไม่มีความวิตกกังวลต่อการสูญเสียขา ($\bar{X} = 2.37$, $SD = .73$)

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้ภาวะสุขภาพของผู้ใส่ขาเทียม
จำแนกตามรายชื่อ

รายการ	$\bar{X}$	SD	ระดับการรับรู้ ภาวะสุขภาพ
ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	2.93	.66	สูง
1. ท่านสามารถปฏิบัติงานร่วมกับผู้ร่วมงาน คนอื่น ๆ ได้	2.95	.83	สูง
2. ท่านได้รับความไว้วางใจจากผู้อื่นในการ ทำงานร่วมกัน	2.87	.84	สูง
3. ท่านให้ความไว้วางใจเพื่อนร่วมปฏิบัติงาน ของท่าน	3.00	.69	สูง
4. ท่านสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมี ความสุข	2.93	.75	สูง
5. ท่านรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งและเป็นที่ ยอมรับของสังคม	2.87	.78	สูง
ด้านสติปัญญาความสามารถในการทำงาน	2.91	.66	สูง
1. ท่านสามารถวางแผนการทำงานได้ด้วยตนเอง	2.99	.77	สูง
2. ท่านมีความตั้งใจและอดทนต่อปัญหาที่เกิด ขึ้นจากการทำงาน	3.03	.76	สูง
3. ท่านคิดแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นจากการทำงานได้	2.89	.77	สูง
4. ท่านได้รับคำชมเชยจากผู้อื่นว่าท่านทำงานได้ดี	2.73	.80	สูง
5. ท่านมีความสุขในการทำงานของท่าน	2.91	.84	สูง

จากตาราง 10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ภาวะสุขภาพสูงสุดในรายชื่อเกี่ยวกับการมีความตั้งใจและอดทนต่อปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำงาน ($\bar{X} = 3.03$, $SD = .76$) รองลงมา คือ ให้ความไว้วางใจเพื่อนร่วมปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.00$, $SD = .69$) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การได้รับคำชมเชยจากผู้อื่นว่าทำงานได้ดี ($\bar{X} = 2.37$, $SD = .80$)

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้ภาวะสุขภาพของผู้เฝ้าฯเทียม
จำแนกตามรายชื่อ

รายการ	$\bar{X}$	SD	ระดับการรับรู้ ภาวะสุขภาพ
ด้านสถานะภาพทางเศรษฐกิจ	2.55	.56	สูง
1. ท่านมีรายได้เพียงพอในการใช้จ่ายประจำวัน	2.29	.99	ปานกลาง
2. ท่านสามารถชำระค่ารักษาพยาบาลของตัวเอง ท่านได้	2.58	1.05	สูง
3. ท่านไม่ได้รับความช่วยเหลือด้านการเงินจาก ผู้ใกล้ชิด	2.79	.98	สูง
4. ท่านไม่มีหนี้สินที่ต้องชดใช้จำนวนมาก	3.01	1.04	สูง
5. ท่านมีรายได้เพียงพอที่จะซื้อสิ่งของตามความ ต้องการได้	2.09	.95	ปานกลาง
ด้านการรับรู้ภาวะทางสุขภาพ	2.81	.67	สูง
1. ท่านคิดว่าท่านมีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ (ยกเว้นในเรื่องการเสียขา)	2.97	.87	สูง
2. สุขภาพจิตของท่านเป็นปกติถึงแม้ต้อง สูญเสียขา	2.98	.82	สูง
3. การสูญเสียขาไม่ใช่เรื่องร้ายแรงสำหรับชีวิต	2.65	.94	สูง
4. การสูญเสียขาไม่ทำให้ท่านต้องเป็นภาระของ ผู้อื่น	2.59	.94	สูง
5. การสูญเสียขาเป็นเรื่องเฉพาะที่เท่านั้น ท่านสามารถปรับสภาพอารมณ์ และจิตใจให้ ยอมรับได้	2.87	.79	สูง

จากตาราง 11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ภาวะสุขภาพสูงสุดในรายชื่อเกี่ยวกับการไม่มีหนี้สินที่ต้องชดใช้จำนวนมาก ($\bar{X} = 3.01$, $SD = 1.04$) รองลงมาคือ สุขภาพจิตเป็นปกติถึงแม้ต้องสูญเสียขา ($\bar{X} = 2.98$, $SD = .87$) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ มีรายได้เพียงพอที่จะซื้อสิ่งของตามความต้องการได้ ($\bar{X} = 2.09$, $SD = .95$)

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการรับรู้ภาวะสุขภาพของผู้ใส่ขาเทียม
เป็นรายด้านและโดยรวม

การรับรู้ภาวะสุขภาพ	$\bar{X}$	SD	ระดับการรับรู้ ภาวะสุขภาพ
ด้านสมรรถภาพทางกาย	2.83	.70	สูง
ด้านสถานภาพทางอารมณ์	2.66	.52	สูง
ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	2.93	.66	สูง
ด้านสติปัญญาความสามารถในการทำงาน	2.91	.66	สูง
ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ	2.55	.65	สูง
ด้านการรับรู้ภาวะทางสุขภาพ	2.81	.67	สูง
รวม	2.77	.46	สูง

จากตาราง 12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ภาวะสุขภาพโดยรวมมีค่าเฉลี่ย 2.77 ซึ่งอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละด้านพบว่าผู้ใส่ขาเทียม มีการรับรู้ภาวะสุขภาพ ด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านสถานภาพทางอารมณ์ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ด้านสติปัญญา ความสามารถในการทำงาน ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจ และด้านการรับรู้ภาวะทางสุขภาพ มีค่าเฉลี่ย 2.83 2.66 2.93 2.91 2.55 และ 2.81 ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในระดับสูง

ส่วนที่ 4 วิธีชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุเทียม ดังตาราง 13-19

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิธีชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุเทียม
จำแนกตามรายชื่อ

รายการ	$\bar{X}$	SD	ระดับวิธีชีวิต ที่ส่งเสริมสุขภาพ
ความรู้สึกมีคุณค่าในชีวิต	2.89	.65	สูง
1. ท่านมีความสุขและพึงพอใจในชีวิตประจำวัน ที่ท่านปฏิบัติ	2.91	.84	สูง
2. ท่านมีความภาคภูมิใจในตนเอง	2.91	.80	สูง
3. ท่านมีความกระตือรือร้นและมองโลกในแง่ดี	3.01	.76	สูง
4. ท่านรู้สึกว่าในแต่ละวันมักมีเรื่องที่น่าสนใจ และท้าทายท่านเสมอ	2.64	.91	สูง
5. ท่านรู้สึกว่าตนเองเป็นที่ยอมรับและเป็นส่วน หนึ่งของครอบครัว	3.01	.76	สูง

จากตาราง 13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีวิธีชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพสูงสุดในรายชื่อเกี่ยวกับมีความกระตือรือร้นและมองโลกในแง่ดี อีกทั้งมีความรู้สึกว่าตนเองเป็นที่ยอมรับและเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว ($\bar{X} = 3.01$, $SD = .76$) รองลงมาคือ มีความภาคภูมิใจในตนเอง ($\bar{X} = 2.91$, $SD = .80$) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ รู้สึกว่าในแต่ละวันมีเรื่องที่น่าสนใจและท้าทายเสมอ ($\bar{X} = 2.64$, $SD = .91$)

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิถีชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพของผู้ใส่ขาเทียม
จำแนกตามรายชื่อ

รายการ	$\bar{X}$	SD	ระดับวิถีชีวิต ที่ส่งเสริมสุขภาพ
การดูแลรับผิดชอบสุขภาพ	2.89	.62	สูง
1. ท่านดูแลตนเองตามคำแนะนำของทีมสุขภาพ	3.02	.77	สูง
2. ท่านไปพบแพทย์ทันทีเมื่อพบอาการผิดปกติเกี่ยวกับขา	2.99	.81	สูง
3. ท่านเอาใจใส่ดูแลความแข็งแรงสมบูรณ์ของร่างกาย และจิตใจเสมอ	3.07	.69	สูง
4. ท่านสังเกตการเปลี่ยนแปลงหรือความผิดปกติของร่างกายอยู่เสมอ	2.99	.81	สูง
5. ท่านไปตรวจสุขภาพร่างกายประจำปีอย่างน้อยปีละครั้ง	2.37	1.03	ปานกลาง

จากตาราง 14 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีวิถีชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพสูงสุดในรายชื่อเกี่ยวกับการเอาใจใส่ดูแลความแข็งแรงสมบูรณ์ของร่างกายและจิตใจเสมอ ($\bar{X} = 3.07$, $SD = .69$) รองลงมาคือ ดูแลตนเองตามคำแนะนำของทีมสุขภาพ ($\bar{X} = 3.02$, $SD = .77$) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การไปตรวจสุขภาพร่างกายประจำปีอย่างน้อยปีละครั้ง ($\bar{X} = 2.37$, $SD = 1.03$)

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิถีชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพของผู้ใส่ขาเทียม
จำแนกตามรายชื่อ

รายการ	$\bar{X}$	SD	ระดับวิถีชีวิต ที่ส่งเสริมสุขภาพ
การออกกำลังกาย	2.48	.53	ปานกลาง
1. ท่านออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมออย่างน้อย 3 วันต่อสัปดาห์	2.23	1.01	ปานกลาง
2. ท่านออกกำลังกายในแต่ละครั้งใช้เวลา 20 – 30 นาที	2.18	.93	ปานกลาง
3. การสูญเสียขาไม่ทำให้ความสามารถในการ บริหารร่างกายของท่านลดลง	2.42	.93	ปานกลาง
4. การบริหารกล้ามเนื้อต้นขาไม่ทำให้เสียเวลา ท่านสามารถปฏิบัติได้อย่างสม่ำเสมอ	2.72	.91	สูง
5. การบริหารกล้ามเนื้อขาต่อหน้าผู้อื่นไม่ทำให้ ท่านกระดากอาย	2.87	.99	สูง

จากตาราง 15 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีวิถีชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพสูงสุดในรายชื่อเกี่ยวกับการบริหารกล้ามเนื้อขาต่อหน้าผู้อื่น ไม่ทำให้กระดากอาย ($\bar{X} = 2.87$, $SD = .99$) รองลงมาคือการบริหารกล้ามเนื้อต้นขาไม่ทำให้เสียเวลา สามารถปฏิบัติได้อย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 2.72$, $SD = .91$) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การออกกำลังกายในแต่ละครั้งใช้เวลา 20–30 นาที ($\bar{X} = 2.18$, $SD = .93$)

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิถีชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพของผู้ใส่ขาเทียม
จำแนกตามรายชื่อ

รายการ	$\bar{X}$	SD	ระดับวิถีชีวิต ที่ส่งเสริมสุขภาพ
การรับประทานอาหาร	2.71	.66	สูง
1. ท่านรับประทานอาหารครบ 5 หมู่ ตามคำแนะนำของทีมสุขภาพ	2.55	.86	สูง
2. ทุกมื้อที่ท่านรับประทานอาหาร นอกจากข้าว และเนื้อสัตว์ที่ปรุงแล้ว ประกอบไปด้วยผัก และผลไม้	2.71	.87	สูง
3. ท่านดื่มน้ำสะอาดอย่างเพียงพอต่อความ ต้องการของร่างกาย หรืออย่างน้อยวันละ 6-8 แก้ว	2.87	.77	สูง
4. ท่านรับประทานอาหารเป็นเวลา วันละ 3 มื้อ	2.69	1.01	สูง
5. ท่านหลีกเลี่ยงเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของ แอลกอฮอล์ที่ทำให้เกิดอาการมึนเมา	2.72	.96	สูง

จากตาราง 16 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีวิถีชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพสูงสุดในรายชื่อเกี่ยวกับการดื่มน้ำสะอาดอย่างเพียงพอต่อความต้องการของร่างกาย หรืออย่างน้อยวันละ 6-8 แก้ว ($\bar{X} = 2.87$, $SD = .77$) รองลงมาคือ การหลีกเลี่ยงเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่ทำให้เกิดอาการมึนเมา ($\bar{X} = 2.72$, $SD = .96$) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ การรับประทานอาหารครบ 5 หมู่ตามคำแนะนำของทีมสุขภาพ ($\bar{X} = 2.55$, $SD = .86$)

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิถีชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพของผู้ใส่ขาเทียม
จำแนกตามรายข้อ

รายการ	$\bar{X}$	SD	ระดับวิถีชีวิต ที่ส่งเสริมสุขภาพ
การจัดการกับความเครียด	2.88	.55	สูง
1. ท่านพูดระบายความไม่สบายใจกับบุคคลอื่น ที่ท่านไว้วางใจ	2.81	.86	สูง
2. ท่านผ่อนคลายความตึงเครียดด้วยการทำงาน อดิเรกที่ทำให้สบายใจ	2.96	.72	สูง
3. ท่านพยายามทำจิตใจให้ผ่องใสและคิดถึง สิ่งที่ดีงามเสมอ	3.04	.72	สูง
4. เมื่อท่านเครียดและไม่สบายใจ ท่านจะนึกถึง หลักปฏิบัติทางศาสนา	2.77	.81	สูง
5. ท่านมีเวลาพักผ่อนหย่อนใจอย่างเพียงพอใน แต่ละวัน เช่น บริหารร่างกาย ดูโทรทัศน์ หรือฟังเพลง	2.81	.87	สูง

จากตาราง 17 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีวิถีชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพสูงสุดในรายข้อเกี่ยวกับการพยายามทำจิตใจให้ผ่องใสและคิดถึงสิ่งที่ดีงามเสมอ ($\bar{X} = 3.04$, $SD = .72$) รองลงมาคือการผ่อนคลายความตึงเครียดด้วยการทำงานอดิเรกที่ทำให้สบายใจ ($\bar{X} = 2.96$, $SD = .72$) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ เมื่อเครียดและไม่สบายใจจะนึกถึงหลักปฏิบัติทางศาสนา ($\bar{X} = 2.77$, $SD = .81$)

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิถีชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพของผู้ใช้ชาเขียว
จำแนกตามรายชื่อ

รายการ	$\bar{X}$	SD	ระดับวิถีชีวิต ที่ส่งเสริมสุขภาพ
การสนับสนุนระหว่างครอบครัวและญาติพี่น้อง	2.88	.70	สูง
1. พ่อแม่และญาติพี่น้องช่วยท่านแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น	2.85	.85	สูง
2. สามี หรือภรรยาและลูก ๆ มีเวลาให้ท่านเสมอ	2.68	.95	สูง
3. พ่อแม่และญาติพี่น้องให้การสนับสนุนท่านทั้งคำพูดและการกระทำในเรื่องการดูแลสุขภาพ ใช้ชาเขียว	2.84	.94	สูง
4. ท่านให้ความสำคัญกับสัมพันธภาพระหว่าง ครอบครัวและญาติพี่น้อง	3.05	.75	สูง
5. พ่อแม่และญาติพี่น้องให้กำลังใจท่านเสมอ	3.03	.82	สูง

จากตาราง 18 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีวิถีชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพสูงสุดในรายชื่อเกี่ยวกับการให้ความสำคัญกับสัมพันธภาพระหว่างครอบครัวและญาติพี่น้อง ($\bar{X} = 3.05$, $SD = .75$) รองลงมาคือ พ่อแม่และญาติพี่น้องให้กำลังใจเสมอ ($\bar{X} = 3.03$, $SD = .82$) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ สามีหรือภรรยาและลูก ๆ มีเวลาให้ท่านเสมอ ($\bar{X} = 2.68$, $SD = .95$)

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิถีชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพของผู้ใส่ขาเทียม
เป็นรายด้านและโดยรวม

วิถีชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพ	$\bar{X}$	SD	ระดับวิถีชีวิต ที่ส่งเสริมสุขภาพ
ความรู้สึกรู้สึกมีคุณค่าในชีวิต	2.89	.65	สูง
การดูแลรับผิดชอบสุขภาพ	2.89	.62	สูง
การออกกำลังกาย	2.48	.53	ปานกลาง
การรับประทานอาหาร	2.71	.66	สูง
การจัดการกับความเครียด	2.88	.55	สูง
การสนับสนุนระหว่างครอบครัวและญาติพี่น้อง	2.88	.70	สูง
รวม	2.79	.47	สูง

จากตาราง 19 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีวิถีชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพ โดยรวมมีค่าเฉลี่ย 2.79 ซึ่งอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละด้านพบว่าผู้ใส่ขาเทียม มีวิถีชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพ ด้านความรู้สึกรู้สึกมีคุณค่าในชีวิต ด้านการดูแลรับผิดชอบสุขภาพ ด้านการรับประทานอาหาร ด้านการจัดการกับความเครียด และด้านการสนับสนุนระหว่างครอบครัวและญาติพี่น้อง มีค่าเฉลี่ย 2.89 2.89 2.71 2.88 และ 2.88 ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในระดับสูง ส่วนในด้านการออกกำลังกาย มีค่าเฉลี่ย 2.48 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนที่ 5 ข้อมูลการรับรู้ความสามารถของตนเอง การรับรู้ภาวะสุขภาพ และวิถีชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพของผู้เฝ้าฯ เฝ้ามองจากแบบสัมภาษณ์

จากแบบสัมภาษณ์ในด้านการรับรู้ความสามารถของตนเองของผู้เฝ้าฯ เฝ้ามองส่วนใหญ่พบว่า เมื่อผู้เฝ้าฯ เฝ้ามองตัดสินใจทำสิ่งใดก็ตาม เมื่อผลออกมาไม่เป็นที่น่าพอใจ ผู้เฝ้าฯ เฝ้ามองส่วนใหญ่จะยอมรับในผลที่ออกมา และจะใช้ความคิดพิจารณาหาจุดบกพร่องเพื่อแก้ไข และพยายามทำใหม่ให้ดีกว่าเดิมต่อไปจนกว่าจะดี หรือจนกว่าจะสำเร็จ และมีเพียงส่วนน้อยที่มีความคิดว่าจะเลิกทำและไม่ทำกิจกรรมนั้น ๆ อีก ซึ่งในกลุ่มส่วนใหญ่ที่ได้กล่าวมาแล้วนั้นมักจะเป็นผู้ที่อายุในช่วง 26-35 ปี และเป็นผู้ที่เฝ้าฯ เฝ้ามองมาเป็นระยะเวลานาน รวมถึงในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความมั่นใจใจตนเองสูง ให้ความเชื่อถือในคำแนะนำของแพทย์และพยาบาลที่ได้รับ มีความคิดว่าคำแนะนำของแพทย์และพยาบาลเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ทำให้ผู้เฝ้าฯ เฝ้ามองปฏิบัติตามที่แพทย์และพยาบาลให้คำแนะนำ

ในส่วนของการรับรู้ภาวะสุขภาพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เมื่อต้องเฝ้าฯ เฝ้ามองจะต้องต่อสู้ไม่ให้ออกย ต้องช่วยเหลือตนเอง แต่มีกลุ่มตัวอย่างส่วนน้อยที่มีความรู้สึกไม่ดีต่อการเฝ้าฯ เฝ้ามอง ด้วยมีความรู้สึกว่าถูกมองในแง่ของคนพิการ และไม่ได้รับการให้เกียรติเท่าที่ควร รวมถึงได้รับการดูถูกเหยียดหยามและกีดกันในการปฏิบัติงานหรือการทำงาน โดยส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างยอมรับว่าความสามารถในกระทำการกิจวัตรประจำวัน มีการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยจนถึงไม่มีเลย ผู้เฝ้าฯ เฝ้ามองส่วนใหญ่สามารถทำกิจวัตรประจำวันต่าง ๆ ได้เหมือนคนปกติ อีกทั้งผู้เฝ้าฯ เฝ้ามองส่วนใหญ่มีความมั่นใจในสุขภาพของตนเองโดยรวมว่าแข็งแรงสมบูรณ์ และมีความคิดว่าการสูญเสียไม่ใช่เรื่องร้ายแรงสำหรับชีวิต

และจากแบบสัมภาษณ์วิถีชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพของผู้เฝ้าฯ เฝ้ามองส่วนใหญ่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เมื่อมีความรู้สึกเครียดและไม่สบายใจจะหาทางออกโดยการทำกิจกรรมที่ไม่จำเป็นต้องเข้าร่วมกลุ่มกับผู้อื่น อาทิเช่น การอ่านหนังสือ การออกกำลังกายโดยการเดินเล่น การปลูกต้นไม้ และการฟังเพลง เป็นต้น และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะได้รับกำลังใจจากพ่อแม่และญาติพี่น้องอย่างสม่ำเสมอ เวลาเมื่อไม่สบายใจจะพูดระบายออกกับบุคคลที่ไว้ใจ อีกทั้งผู้เฝ้าฯ เฝ้ามองส่วนใหญ่จะเอาใจใส่ดูแลความแข็งแรงสมบูรณ์ของร่างกายและจิตใจ จะดูแลตนเองตามคำแนะนำของแพทย์และพยาบาล และจะสังเกตการเปลี่ยนแปลงหรือความผิดปกติของร่างกาย หากพบว่ามีอาการผิดปกติหรือมีความเจ็บป่วยเกิดขึ้นจะไปพบแพทย์ทันที